

31989L0662

30.12.1989

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 395/13

SMĚRNICE RADY

ze dne 11. prosince 1989

o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu

(89/662/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že Společenství musí přijmout opatření k postupnému zavádění vnitřního trhu v průběhu období, které uplyne 31. prosince 1992;

vzhledem k tomu, že harmonické fungování společné organizace trhu s živočišnými produkty a produkty živočišného původu vyžaduje odstranění překážek veterinární povahy, bránících rozvoji obchodování s dotyčnými produkty uvnitř Společenství; že z tohoto hlediska je volný pohyb zemědělských produktů základním prvkem společných organizací trhu a měl by usnadnit racionální rozvoj zemědělské produkce a optimální využití výrobních faktorů;

vzhledem k tomu, že ve veterinární oblasti jsou v současné době hranice využívány k provádění kontrol, jejichž účelem je zabezpečení ochrany veřejného zdraví i zdraví zvířat;

vzhledem k tomu, že konečným cílem je zajistit provádění veterinárních kontrol pouze v místě odeslání; že realizace tohoto cíle zahrnuje sladění základních požadavků týkajících se ochrany veřejného zdraví i zdraví zvířat;

vzhledem k tomu, že s výhledem na dotvoření vnitřního trhu je vhodné až do dosažení tohoto cíle klást důraz na kontroly, jež mají být prováděny v místě odeslání, a na organizaci kontrol, které by měly být prováděny v místě určení; že toto řešení znamená opuštění možnosti provádět veterinární kontroly na vnitřních hranicích Společenství;

vzhledem k tomu, že toto řešení vyžaduje posílení důvěry ve veterinární kontroly prováděné odesílajícím státem; že odesílající stát musí zajistit provádění takovýchto veterinárních kontrol náležitým způsobem;

vzhledem k tomu, že ve státě určení mohou být prováděny namátkové veterinární kontroly v místě určení, že nicméně v případě vážného podezření z pochybení může být veterinární kontrola provedena v průběhu přepravy zboží;

vzhledem k tomu, že je na členských státech, aby v předkládaném plánu přesně určily způsob, jakým hodlají provádět kontroly, a že tyto plány musí podléhat schválení ze strany Společenství;

vzhledem k tomu, že je nutné stanovit kroky, které by nastaly po veterinární kontrole, při níž by u zásilky bylo shledáno pochybení; že v takové situaci jsou možná tři řešení: první by umožnilo uvedení do pořádku závadných dokladů, druhé by mělo zamezit jakémukoli nebezpečí při zjištění nákazy zvířat, jakékoli nové vážné nákazy nebo jiné příčiny, která by mohla představovat vážné nebezpečí pro zvířata anebo pro zdraví lidí, třetí by nastalo, pokud zboží nesplňuje stanovené požadavky z jiných než výše uvedených důvodů;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 225, 31.8.1988, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. C 326, 19.12.1988, s. 28.

⁽³⁾ Úř. věst. L 56, 6.3.1989, s. 7.

vzhledem k tomu, že je vhodné stanovit postup při řešení sporů, které by mohly nastat ohledně zásilek z hospodářství, produkčního střediska nebo zařízení;

vzhledem k tomu, že je nutné stanovit ochranná opatření; že v této oblasti by zejména z důvodů účinnosti měl nést odpovědnost v první řadě odesílající členský stát; že Komise musí být schopna rychle jednat, zejména provádět kontroly na místě a přijímat opatření odpovídající dané situaci;

vzhledem k tomu, že mají-li pravidla stanovená touto směrnicí plnit svůj účel, musejí se týkat veškerého zboží podléhajícího při obchodování uvnitř Společenství veterinárním požadavkům;

vzhledem k tomu, že pokud jde o určité nákazy zvířat, mají členské státy stále ještě rozdílnou situaci v ochraně zdraví, a že než bude stanoven přístup Společenství, pokud jde o způsoby boje proti těmto nákazám, bude vhodné vyhradit prozatímně otázku kontroly při obchodování se hospodářskými zvířaty v rámci Společenství a umožnit kontrolu dokladů v průběhu přepravy; že v současném stadiu sladování a do doby, než budou přijata pravidla a Společenství, by zboží, které není předmětem sladěných pravidel a předpisů, mělo splňovat požadavky státu určení, pokud jsou v souladu s článkem 36 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že je třeba přizpůsobit ustanovení stávajících směrnic novým pravidlům stanoveným touto směrnicí;

vzhledem k tomu, že je třeba přistoupit k přezkoumání těchto pravidel do konce roku 1993;

vzhledem k tomu, že je třeba pověřit Komisi přijetím prováděcích opatření k této směrnici, že za tímto účelem je nutné stanovit postupy, kterými se zavádí těsná a účinná spolupráce mezi Komisí a členskými státy v rámci Stálého veterinárního výboru,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Členské státy zajistí, aby veterinární kontroly produktů živočišného původu, které jsou předmětem úpravy ve směrnicích uvedených v příloze A nebo v článku 14 a jež jsou určeny pro obchodování, nebyly nadále – aniž by byl dotčen článek 6 – prováděny na hranicích, ale aby byly prováděny v souladu s touto směrnicí.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „veterinární kontrolou“ jakákoli fyzická kontrola a/nebo administrativní úkon týkající se produktů uvedených v článku 1, jejichž smyslem je přímo či jinak zabezpečit ochranu zdraví lidí nebo zvířat;
2. „obchodováním“ obchodování mezi členskými státy se zbožím ve smyslu čl. 9 odst. 2 Smlouvy;
3. „zařízením“ jakýkoli podnik zabývající se produkcí, skladováním nebo zpracováním produktů uvedených v článku 1;
4. „příslušným orgánem“ ústřední orgán členského státu příslušný k provádění veterinárních kontrol nebo jakýkoli orgán, jemuž tuto pravomoc svěřil;
5. „úředním veterinárním lékařem“ veterinární lékař jmenovaný příslušným ústředním orgánem členského státu.

KAPITOLA I

Kontroly v místě původu

Článek 3

1. Členské státy zajistí, aby k obchodování byly určeny pouze produkty uvedené v článku 1, které byly získány, zkontrolovány, označeny a etiketovány v souladu s předpisy a pravidly Společenství pro dané určení a které až k uvedenému konečnému příjemci doprovází osvědčení o zdravotní nezávadnosti, veterinární osvědčení nebo jakýkoli jiný doklad, který ukládají veterinární předpisy Společenství.

Zařízení původu zajistí trvalou sebekontrolou, aby zmíněné produkty vyhovovaly požadavkům prvního pododstavce.

Aniž by byly dotčeny kontrolní povinnosti, které úřednímu veterinárnímu lékaři ukládají předpisy Společenství, příslušný orgán provádí pravidelné kontroly zařízení, aby se ujistil, že produkty určené k obchodování odpovídají požadavkům Společenství nebo, v případech uvedených v odstavci 3 tohoto článku a ve článku 14, požadavkům členského státu určení.

Pokud existuje opodstatněné podezření, že tyto požadavky nejsou dodržovány, provede příslušný orgán nezbytné kontroly a v případě, že se toto podezření potvrdí, provede odpovídající opatření, která mohou zahrnovat pozastavení schválení.

2. Pokud přeprava zahrnuje několik míst určení, musejí být produkty seskupeny do tolika šarží, kolik je míst určení. Každá šarže musí být doprovázena výše zmíněným osvědčením nebo dokladem.

Jestliže jsou produkty uvedené v článku 1 určeny k exportu do třetí země, musí přeprava zůstat pod celním dohledem až do místa, kde opustí území Společenství.

3. Členské státy, které uskutečňují fakultativní dovozy z některých třetích zemí, informují Komisi a ostatní členské státy o existenci těchto dovozů.

Pokud jsou produkty uváděny na území Společenství jiným než výše uvedeným členským státem, pak tento členský stát provádí kontrolu dokladů o původu a určení zboží v souladu s čl. 6 odst. 1.

Členské státy určení zakazují odeslání dotyčných produktů ze svého území, pokud nejsou určeny do jiného členského státu, využívajícího stejné možnosti.

Článek 4

1. Odesílající členské státy přijímají nezbytná opatření k zajištění toho, aby dotyčné subjekty dodržovaly veterinární požadavky ve všech stadiích produkce, skladování, uvádění na trh a přepravy produktů uvedených v článku 1. Zajistí zejména, aby:

- produkty získané v souladu se směrnicemi uvedenými v příloze A byly z veterinárního hlediska kontrolovány stejným způsobem, ať jsou určeny k obchodování uvnitř Společenství, anebo pro vnitrostátní trh,
- produkty, na něž se vztahuje příloha B, nebyly odesílány na území jiného členského státu, jestliže nemohou být uvedeny na trh na jejich vlastním území z důvodů opodstatněných článkem 36 Smlouvy.

2. Odesílající členské státy přijímají vhodná správní, zákonná či trestněprávní opatření k postihu jakéhokoli porušení veterinárních předpisů ze strany fyzických či právnických osob v případě, že je shledáno porušení předpisů Společenství, zejména pokud se zjistí, že vystavená osvědčení či doklady neodpovídají skutečnému stavu produktů, nebo že označení zdravotní nezávadnosti bylo dáno na produkty, které neodpovídají těmto předpisům.

KAPITOLA II

Kontroly při příjezdu na místo určení

Článek 5

1. Členské státy určení zavedou tato kontrolní opatření:

a) příslušný orgán může na místě určení zboží prověřit nediskriminujícími namátkovými veterinárními kontrolami, zda byly dodrženy požadavky článku 3. Může při této příležitosti odebrat vzorky.

Pokud příslušný orgán tranzitního členského státu nebo členského státu určení kromě toho disponuje informacemi, jež mohou vést k podezření na porušení předpisů, mohou být provedeny rovněž kontroly v průběhu přepravy zboží na jeho území, včetně kontrol toho, zda vyhovují dopravní prostředky;

b) v případě, že produkty uvedené v článku 1 a pocházející z jiného členského státu jsou určeny:

- zařízení, za něž odpovídá úřední veterinární lékař, pak se tento veterinární lékař musí ujistit o tom, že toto zařízení přijímá pouze produkty, jejichž označení a průvodní doklady vyhovují požadavkům čl. 3 odst. 1, nebo, v případě produktů uvedených v příloze B, jsou doprovázeny dokladem, jež ukládají předpisy země určení,
- schválenému zprostředkovateli, který rozděljuje šarže, nebo obchodnímu podniku s více pobočkami, či jakémukoli zařízení nepodléhajícímu trvalému dozoru, jsou tito povinni před rozdělením či uvedením na trh zkontrolovat přítomnost uvedených označení, osvědčení nebo dokladů podle první odrážky a oznámit příslušnému úřadu jakékoli pochybení či neobvyklost,
- jiným příjemcům, zejména v případě částečného vykládání v průběhu přepravy, musí být šarže v souladu s čl. 3 odst. 1 doprovázena originálem osvědčení uvedeného v první odrážce.

Záruky, jež musejí poskytnout příjemci uvedení ve druhé a třetí odrážce, jsou vymezeny v dohodě, jež se podepisuje s příslušným orgánem při předběžné registraci podle odstavce 3. Příslušný orgán provádí namátkové kontroly k ověření dodržování těchto záruk.

2. Aniž by byl dotčen článek 4, může členský stát určení v případě, že normy Společenství stanovené předpisy Společenství nebyly vytvořeny a v případě stanoveném článkem 14, vyžadovat, za předpokladu dodržení obecných ustanovení Smlouvy, aby zařízení původu uplatňovalo normy platné v rámci vnitrostátních předpisů uvedeného členského státu. Členský stát původu se ujistí o tom, že předmětné produkty jsou v souladu s těmito požadavky.

3. Hospodářské subjekty, které mají produkty jim dodané z jiného členského státu nebo které zabezpečují úplné rozdělení šarží těchto produktů:

- a) podléhají, na žádost příslušného orgánu, předchozí registraci;
- b) vedou evidenci, v níž jsou zaznamenávány tyto dodávky;
- c) musí na žádost příslušného orgánu hlásit, že dorazily produkty z jiného členského státu, v rozsahu nutném k provedení kontrol podle odstavce 1;
- d) po dobu minimálně šesti měsíců, kterou přesněji určí příslušný orgán, uchovávají osvědčení o zdravotní nezávadnosti či doklady uvedené v článku 3 tak, aby je mohly na požádání předložit příslušnému orgánu.

4. Prováděcí pravidla k tomuto článku se stanoví postupem podle článku 18.

5. Na základě zprávy Komise, doprovázené případnými návrhy změn, přistoupí Rada k přezkoumání tohoto článku ve lhůtě tří let ode dne zahájení provádění této směrnice.

Článek 6

1. Členské státy zajistí, aby během kontrol prováděných na místech, kudy se mohou na území Společenství dostat produkty ze třetích zemí – jako jsou přístavy, letiště a hraniční přechody s třetími zeměmi – byla provedena tato opatření:

- a) prověření dokladů o původu produktů;
- b) pokud jde o produkty dovezené ze třetích zemí, musejí být zaslány pod celní kontrolou na kontrolní stanoviště, aby mohly být provedeny veterinární kontroly.

Produkty uvedené v příloze A nesmějí být celně odbaveny, pokud se při těchto kontrolách neprokáže, že odpovídají předpisům Společenství.

Produkty uvedené v příloze B a produkty, které jsou předmětem fakultativních dovozů v souladu s čl. 3 odst. 3 a které jsou po svém příchodu na území Společenství určeny k zaslání na území jiného členského státu, musejí:

- buď projít veterinárními kontrolami, aby se prokázalo, zda odpovídají předpisům členského státu určení,
- nebo – po pouhé vizuální kontrole toho, zda doklady a produkty si vzájemně odpovídají – být zaslány pod celní kontrolou na místo určené, kde musejí být provedeny veterinární kontroly;

- c) produkty původem ze Společenství podléhají pravidlům kontroly uvedeným v článku 5.

2. Od 1. ledna 1993 a odchýlně od odstavce 1 podléhají všechny produkty přepravované dopravními prostředky zajišťujícími pravidelné a přímé spojení mezi dvěma zeměpisnými body Společenství pravidlům kontroly uvedeným v článku 5.

Článek 7

1. Pokud v průběhu kontroly prováděné na místě určení zásilky nebo v průběhu přepravy zjistí příslušné orgány členského státu:

- a) přítomnost původců choroby uvedené ve směrnici 82/894/EHS ⁽¹⁾ naposledy pozměněné rozhodnutím Komise 89/162/EHS ⁽²⁾, zoonózy nebo choroby či jakékoli příčiny případného závažného ohrožení zvířat či lidí, nebo že produkty pocházejí z oblasti postižené nákazou zvířat, nařídí – s výjimkou produktů, které z veterinárních hledisek podléhají ošetření podle článku 4 směrnice 80/215/EHS ⁽³⁾ naposledy ve znění směrnice 88/660/EHS ⁽⁴⁾ – likvidaci šarže nebo jakékoli jiné použití, jež stanoví předpisy Společenství.

Náklady spojené s likvidací šarže nese odesílatel nebo jeho zástupce.

Příslušné orgány členského státu určení neprodleně sdělí dálkopisem příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi, co bylo zjištěno, jaká rozhodnutí byla přijata a důvody těchto rozhodnutí.

Mohou být uplatněna ochranná opatření uvedená v článku 9.

Kromě toho na požádání členského státu a postupem podle článku 17 může Komise v zájmu řešení situací, s nimiž není v předpisech Společenství počítáno, přijmout jakékoli nezbytné opatření vedoucí ke sladěnému přístupu členských států;

- b) že zboží neodpovídá podmínkám stanoveným směrnicemi Společenství nebo – pokud chybí rozhodnutí o předpisech Společenství, jejichž existenci tyto směrnice stanoví – stanoveným vnitrostátními předpisy, mohou ponechat na odesílateli či jeho zástupci, jestliže to dovolují hygienické a veterinární okolnosti, volbu mezi:

- likvidaci zboží, nebo
- jeho použitím k jiným účelům, včetně jeho vrácení s povolením příslušného orgánu země, v níž se nachází zařízení původu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 58.

⁽²⁾ Úř. věst. L 61, 4.3.1989, s. 48.

⁽³⁾ Úř. věst. L 47, 21.2.1980, s. 4.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 35.

Pokud jsou však v osvědčení nebo v dokladech shledána pochybení, musí být odesílateli poskytnuta lhůta k nápravě, než se přistoupí k této poslední možnosti.

2. V souladu s postupem podle článku 18 vypracuje Komise seznam původců a chorob zmíněných v odstavci 1, jakož i prováděcí pravidla k tomuto článku.

Článek 8

1. V případech uvedených v článku 7 se příslušný orgán členského státu určení neprodleně spojí s příslušnými orgány odesílajícího členského státu. Tyto orgány přijmou veškerá nezbytná opatření a oznámí příslušnému orgánu členského státu určení povahu provedených kontrol, přijatá rozhodnutí a důvody těchto rozhodnutí.

Pokud se orgán členského státu určení obává, že tato opatření nejsou přiměřená, hledají příslušné orgány obou členských států společně způsoby a prostředky k nápravě situace, které mohou případně zahrnovat kontrolu na místě.

Pokud kontroly stanovené v článku 7 zjistí opakovaná pochybení, informuje příslušný orgán členského státu určení Komisi a veterinární útvary ostatních členských států.

Na žádost příslušného orgánu členského státu určení nebo ze svého vlastního podnětu může Komise s přihlédnutím k povaze zjištěných pochybení:

- poslat do dotyčného zařízení kontrolní misi,
- pověřit úředního veterinárního lékaře, jehož jméno je uvedeno na seznamu, který Komise připraví na návrh členských států, a který je přijatelný pro všechny zúčastněné strany, aby skutečnosti v dotyčném zařízení prověřil,
- požádat příslušný orgán, aby posílil odběry vzorků produkce dotyčného zařízení.

Komise informuje členské státy o svých zjištěních.

Pokud jsou tato opatření učiněna pro řešení opakovaných pochybení ze strany zařízení, Komise uloží úhradu jakýchkoli nákladů vzniklých při uplatňování opatření uvedených v předchozím pododstavci dotyčnému zařízení.

Do rozhodnutí Komise musí odesílající členský stát na požádání členského státu určení posílit kontroly produktů pocházejících z dotyčného zařízení a, pokud existují vážné veterinární nebo hygienické důvody, pozastavit schválení.

Členský stát určení může na své straně posílit kontroly produktů pocházejících z daného zařízení.

Na žádost jednoho z obou dotčených členských států musí Komise – pokud jsou pochybení potvrzena odborným posudkem – postupem podle článku 17 přijmout přiměřená opatření, která mohou zahrnovat až povolení členským státům dočasně odmítnout vstup produktů pocházejících z tohoto zařízení na jejich území. Tato opatření musejí být co nejdříve potvrzena nebo přezkoumána postupem podle článku 17.

Obecná prováděcí pravidla k tomuto článku se stanoví postupem podle článku 18.

2. Touto směrnicí nejsou dotčeny možnosti podání opravných prostředků podle platných právních předpisů členských států proti rozhodnutím příslušných orgánů.

Rozhodnutí přijatá příslušným orgánem státu určení jsou sdělena spolu s jejich odůvodněním odesílateli nebo jeho zástupci a příslušnému orgánu odesílajícího členského státu.

Pokud o to odesílatel nebo jeho zástupce požádá, jsou mu uvedená odůvodněná rozhodnutí doručena písemně s údaji o právu na podání opravného prostředku podle platných právních předpisů členského státu určení a o postupu a odpovídajících lhůtách.

V případě sporu a aniž jsou dotčeny výše uvedené možnosti opravných prostředků, jestliže se na tom obě dotčené strany dohodnou, mohou však nejpozději do jednoho měsíce předložit spor k posouzení znalci uvedenému na seznamu znalců Společenství, který má Komise vypracovat; náklady znaleckého posudku nese Společenství.

Znalec musí vypracovat svůj posudek nejpozději do 72 hodin. Strany se podrobí znaleckému posudku s patřičným ohledem na veterinární předpisy Společenství.

3. Náklady spojené s vrácením zásilky, skladováním zboží, jeho použitím k jiným účelům nebo jeho likvidací nese příjemce.

KAPITOLA III

Společná ustanovení

Článek 9

1. Každý členský stát oznámí okamžitě ostatním členským státům a Komisi, pokud na jeho území vzplane jakákoli zoonóza, choroba či jiná možná příčina závažného ohrožení zvířat nebo zdraví lidí, jakož i nákaza uvedená ve směrnici 82/894/EHS.

Členský stát původu okamžitě uplatní tlumící nebo preventivní opatření stanovená předpisy Společenství, zejména vymezení ochranných pásem, jak tyto předpisy ukládají, nebo přijme jakékoli jiné opatření, jež bude považovat za vhodné.

Členský stát určení nebo tranzitu, který při kontrole podle článku 5 zjistí přítomnost některé z chorob nebo příčin zmíněných v prvním pododstavci, může, je-li to nutné, přijmout preventivní opatření podle předpisů Společenství.

Než budou přijata opatření v souladu s odstavcem 4, může členský stát určení z vážných hygienických nebo veterinárních důvodů přijmout prozatímní ochranná opatření týkající se dotyčných zařízení nebo, v případě nákazy zvířat ochranná opatření týkající se ochranné oblasti stanovené předpisy Společenství.

Opatření přijatá členskými státy se neprodleně sdělují Komisi a ostatním členským státům.

2. Jeden či více zástupců Komise se mohou na požádání členského státu, jak je uvedeno v odst. 1 prvním pododstavci, nebo z podnětu Komise neprodleně dostavit na dotyčné místo, aby ve spolupráci s příslušnými orgány přešetřili přijatá opatření a vydali k nim své stanovisko.

3. Jestliže nebyla Komise informována o přijatých opatřeních, nebo jestliže pokládá přijatá opatření za nedostatečná, může ve spolupráci s dotyčným členským státem ještě před schůzí Stálého veterinárního výboru přijmout prozatímní ochranná opatření vůči produktům pocházejícím z oblasti postižené nákazou zvířat nebo z daného zařízení. Tato opatření jsou předložena v co nejkratší lhůtě Stálému veterinárnímu výboru, který je potvrdí, pozmění nebo zruší postupem podle článku 17.

4. Ve všech případech přistupuje Komise v rámci Stálého veterinárního výboru při nejbližší příležitosti k přezkoumání situace. Postupem podle článku 17 stanoví nezbytná opatření pro produkty zmíněné v článku 1 a – pokud to situace vyžaduje – pro výchozí produkty nebo pro produkty z nich získané. Komise sleduje situaci a v návaznosti na její vývoj tímž postupem přijatá opatření mění či ruší.

5. Prováděcí pravidla k tomuto článku, a zejména seznam zoonóz či příčin případného vážného ohrožení lidského zdraví, se stanoví postupem podle článku 18.

Článek 10

Každý členský stát a Komise určí jeden či více veterinárních útvarů zodpovědných za provádění veterinárních kontrol a spolupráci s kontrolními útvary ostatních členských států.

Článek 11

Členské státy rovněž zajistí, aby úředníci jejich veterinárních útvarů v případné spolupráci s úředníky jiných útvarů, k takovému účelu zmocněných, mohli zejména:

- provádět prohlídky prostor, kanceláří, laboratoří, technického zařízení, dopravních prostředků, zařízení a vybavení, čistících a údržbových prostředků, postupů používaných při výrobě a zpracování produktů a jejich označování, etiketování a obchodní úpravu,
- kontrolovat, zda zaměstnanci dodržují požadavky stanovené v předpisech uvedených v příloze A,
- odebírat vzorky produktů, které mají být skladovány nebo prodávány, uvedeny na trh či přepravovány,
- prošetřit dokumentaci či materiál výpočetní techniky týkající se dalších kontrol opatření přijatých na základě článku 3 odst. 1.

Za tímto účelem jim musí být se strany kontrolovaných zařízení poskytnuta součinnost v míře nezbytné k tomu, aby mohli splnit své povinnosti.

Článek 12

1. Čl. 8 odst. 3 a články 10 a 11 směrnice 64/433/EHS ⁽¹⁾ naposledy pozměněné směrnicí 88/657/EHS ⁽²⁾ se zrušují.

2. Čl. 5 odst. 3 a 4 a články 9, 10 a 11 směrnice 71/118/EHS ⁽³⁾ naposledy pozměněné směrnicí 88/657/EHS se zrušují.

3. Ve směrnici 72/461/EHS ⁽⁴⁾ naposledy pozměněné směrnicí 87/489/EHS ⁽⁵⁾:

- i) čl. 5 odst. 2, 3, 4 a 5 a články 6 a 8 se zrušují;
- ii) v čl. 8a se odkazy na článek 8 nahrazují odkazem na článek 9 směrnice 89/662/EHS.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 21, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽²⁾ Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 3.

⁽³⁾ Úř. věst. L 55, 8.3.1971, s. 23.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 302, 31.12.1972, s. 24.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 280, 3.10.1987, s. 28.

4. Čl. 7 odst. 3 a články 12 a 16 směrnice 77/99/EHS ⁽¹⁾ naposledy pozměněné směrnicí 89/227/EHS ⁽²⁾ se zrušují.

5. Ve směrnici 80/215/EHS:

i) čl. 5 odst. 2, 3, 4 a 5 a články 6 a 7 se zrušují;

ii) v článku 7a se odkazy na článek 7 nahrazují odkazem na článek 9 směrnice 89/662/EHS.

6. Čl. 5 odst. 3 a 4 a články 7, 8 a 12 směrnice 85/397/EHS ⁽³⁾ pozměněné nařízením (EHS) č. 3768/85 ⁽⁴⁾ se zrušují.

7. Čl. 10 odst. 1 a 3 směrnice 88/657/EHS se zrušují.

8. Čl. 8 a 9 směrnice 89/437/EHS ⁽⁵⁾ se zrušují.

9. V příloze B směrnice 72/462/EHS ⁽⁶⁾ se v osvědčení doplňují nová slova, která znějí: „Jméno a adresa prvního příjemce“.

Článek 13

1. Ve směrnicích 64/433/EHS a 71/118/EHS se doplňuje nový článek, který zní:

„Článek 19

Pravidla, jež stanoví směrnice 89/662/EHS (*) o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu, se použijí zejména na kontroly v místě původu, organizaci kontrol, jež má provádět členský stát určení, a na následná opatření a na ochranná opatření, která mají být zavedena.

(*) Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.“

2. Ve směrnicích 72/461/EHS a 80/215/EHS se doplňuje nový článek, který zní:

„Článek 15

Pravidla, jež stanoví směrnice 89/662/EHS (*) o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu, se použijí zejména na kontroly v místě původu, organizaci kontrol, jež má provádět členský stát určení, a na následná opatření a na ochranná opatření, která mají být zavedena.

(*) Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.“

3. Ve směrnici 77/99/EHS se doplňuje nový článek, který zní:

„Článek 24

Pravidla, jež stanoví směrnice 89/662/EHS (*) o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu, se použijí zejména na kontroly v místě původu, organizaci kontrol, jež má provádět členský stát určení, a na následná opatření a na ochranná opatření, která mají být zavedena.

(*) Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.“

4. Ve směrnicích 85/397/EHS a 88/657/EHS se doplňuje nový článek, který zní:

„Článek 18

Pravidla, jež stanoví směrnice 89/662/EHS (*) o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu, se použijí zejména na kontroly v místě původu, organizaci kontrol, jež má provádět členský stát určení, a na následná opatření a na ochranná opatření, která mají být zavedena.

(*) Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.“

5. Ve směrnici 88/437/EHS se doplňuje nový článek, který zní:

„Článek 17

Pravidla, jež stanoví směrnice 89/662/EHS (*) o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu, se použijí zejména na kontroly v místě původu, organizaci kontrol, jež má provádět členský stát určení, a na následná opatření a na ochranná opatření, která mají být zavedena.

(*) Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.“

Článek 14

Až do 31. prosince 1992 obchodování s produkty uvedenými v příloze B podléhá, než budou přijaty předpisy Společenství, pravidlům kontroly tak, jak je stanoví tato směrnice, a zejména pravidlům stanoveným v čl. 5 odst. 2.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 26, 31.1.1977, s. 85.

⁽²⁾ Úř. věst. L 93, 6.4.1989, s. 25.

⁽³⁾ Úř. věst. L 226, 24.8.1985, s. 13.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 362, 31.12.1985, s. 8.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 87.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 302, 31.12.1972, s. 28.

Před uplynutím termínu stanoveného v článku 19 sdělí členské státy, jaké podmínky a postupy v současné době uplatňují při obchodování s produkty uvedenými v prvním pododstavci.

Rada na návrh Komise určí do 31. prosince 1991 konečnou úpravu obchodu s produkty uvedenými v příloze B.

Článek 15

V článku 9 směrnice 64/432/EHS ⁽¹⁾ se vkládá nové písmeno, které zní:

„2a. Jeden či více zástupců Komise se mohou na požádání členského státu nebo z podnětu Komise samotné okamžitě dostavit na dotyčné místo, aby ve spolupráci s příslušnými orgány přešetřili přijatá opatření a vydali k nim stanovisko.“

Článek 16

1. Členské státy předloží Komisi nejpozději tři měsíce před datem uvedeným v čl. 19 odst. 1 program se specifikací vnitrostátních opatření, která budou provedena k dosažení cílů stanovených touto směrnicí, zejména pak četnost kontrol.

2. Komise posoudí programy předložené členskými státy v souladu s odstavcem 1.

3. Každoročně a poprvé v roce 1991 zašle Komise členským státům doporučení k programu kontrol pro následující rok, k němuž se předtím vyjádřil Stálý veterinární výbor. Toto doporučení může být předmětem dalších úprav.

Článek 17

1. Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, přednese věc Stálému veterinárnímu výboru (dále jen „výbor“), zřízenému rozhodnutím 68/361/EHS ⁽²⁾, neprodleně jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost některého členského státu.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě dvou dnů. Stanovisko se přijímá většinou podle čl. 148 odst. 2

Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států je přidělena váha stanovená v uvedeném článku. Předseda nehlasuje.

3. Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

4. Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně svůj návrh opatření, která mají být přijata.

Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese ve lhůtě patnácti dnů ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise s výjimkou případů, kdy se Rada proti opatřením vysloví prostou většinou.

Článek 18

1. Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, přednese věc Stálému veterinárnímu výboru (dále jen „výbor“), zřízenému rozhodnutím 68/361/EHS, neprodleně jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost některého členského státu.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států je přidělena váha stanovená v uvedeném článku. Předseda nehlasuje.

3. Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

4. Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně svůj návrh opatření, která mají být přijata.

Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise s výjimkou případů, kdy se Rada proti opatřením vysloví prostou většinou.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ Úř. věst. L 255, 18.10.1968, s. 23.

KAPITOLA IV

Přechodná a závěrečná ustanovení*Článek 19*

1. Do 31. prosince 1990 rozhodne Rada kvalifikovanou většinou o návrhu Komise týkajícím se veterinárních kontrol při obchodování s živými zvířaty uvnitř Společenství.

Do data uvedeného v prvním pododstavci rozhodne Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise o všeobecných pravidlech a zásadách pro kontroly ve třetích zemích a pro kontroly dovozů produktů, kterých se týká tato směrnice, ze třetích zemí. Stejně tak budou do tohoto data vymezena i kontrolní stanoviště na vnějších hranicích a stanoveny požadavky, které budou muset tato stanoviště splňovat.

2. Do 31. prosince 1992 přezkoumá Rada ustanovení této směrnice na základě zprávy Komise o získaných zkušenostech doprovázené případnými vhodnými návrhy, o nichž se usnese kvalifikovanou většinou.

Článek 20

Až do 31. prosince 1992 a tak, aby mohla být postupně zaváděna kontrolní opatření stanovená v této směrnici, mohou členské státy odchýlně od čl. 5 odst.1:

- nadále pokračovat v kontrole dokladů v průběhu přepravy masa a odvozených produktů tak, aby se zajistilo dodržování zvláštních požadavků stanovených předpisy Společenství týkajících se slintavky a kulhavky a moru prasat,

- provádět kontrolu dokladů v průběhu přepravy produktů dovážených ze třetích zemí, jejichž jsou příjemci.

Článek 21

Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise určí do 1. října 1992 úpravu, která se použije poté, co přechodná ustanovení uvedená v článku 20 pozbudou účinnosti.

Článek 22

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do doby, uvedeně v rozhodnutí, které bude přijato do 31. prosince 1990 v souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem, nejpozději však 31. prosince 1991.

Řecká republika má však navíc lhůtu dalšího jednoho roku pro dosažení souladu s touto směrnicí.

Článek 23

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 11. prosince 1989.

Za Radu
předseda
H. NALLET

PŘÍLOHA A

Veterinární právní předpisy

- Směrnice Rady 64/433/EHS ze dne 26. června 1964 o hygienických otázkách obchodu s čerstvým masem uvnitř Společenství (Úř. věst. L 121, 29.7.1964, s. 2012/64), naposledy pozměněná směrnicí 88/657/EHS (Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 3),
- směrnice Rady 71/118/EHS ze dne 15. února 1971 o hygienických otázkách obchodu s čerstvým drůbežím masem (Úř. věst. L 55, 8.3.1971, s. 23), naposledy pozměněná směrnicí 88/657/EHS (Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 3),
- směrnice Rady 72/461/EHS ze dne 12. prosince 1972 o veterinárních otázkách obchodu s čerstvým masem uvnitř Společenství (Úř. věst. L 302, 31.12.1972, s. 24), naposledy pozměněná směrnicí 87/489/EHS (Úř. věst. L 280, 3.10.1987, s. 28),
- směrnice Rady 77/99/EHS ze dne 21. prosince 1976 o hygienických otázkách obchodu s masnými výrobky uvnitř Společenství (Úř. věst. L 26, 31.1.1977, s. 85), naposledy pozměněná směrnicí 89/227/EHS (Úř. věst. L 93, 6.4.1989, s. 25),
- směrnice Rady 80/215/EHS ze dne 22. ledna 1980 o veterinárních otázkách obchodu s masnými výrobky uvnitř Společenství (Úř. věst. L 47, 21.2.1980, s. 4), naposledy pozměněná směrnicí 88/660/EHS (Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 35),
- směrnice Rady 85/397/EHS ze dne 5. srpna 1985 o hygienických a veterinárních otázkách obchodu s tepelně ošetřeným mlékem uvnitř Společenství (Úř. věst. L 226, 24.8.1985, s. 13), naposledy pozměněná nařízením (EHS) č. 3768/85 ze dne 20. 12. 1985 (Úř. věst. L 362, 31.12.1985, s. 8),
- směrnice Rady 88/657/EHS ze dne 14. prosince 1988, kterou se stanoví požadavky na výrobu mletého masa, masa rozděleného na kusy do 100 gramů a masných polotovarů a na obchod s nimi (Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 3) ⁽¹⁾.
- směrnice Rady 89/437/EHS ze dne 20. června 1989 o hygienických a zdravotních otázkách výroby a uvádění na trh vaječných výrobků (Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 87) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Od 1. ledna 1992.

PŘÍLOHA B

Produkty, které sice nepodléhají harmonizaci Společenství, avšak při obchodování by měly podléhat kontrolám podle této směrnice

Produkty živočišného původu zahrnuté v příloze II Smlouvy:

- králičí maso a zvěřina,
 - syrové mléko a mléčné výrobky,
 - produkty akvakultury určené k lidské spotřebě,
 - produkty rybolovu určené k lidské spotřebě,
 - živí mlži určené k lidské spotřebě,
 - výrobky z králičího masa a ze zvěřiny,
 - krev,
 - škvařeně/tavené živočišné tuky, škvarky a vedlejší produkty škvaření/tavení,
 - med,
 - hlemýždi určené k lidské spotřebě,
 - žabí stehýnka určená k lidské spotřebě.
-